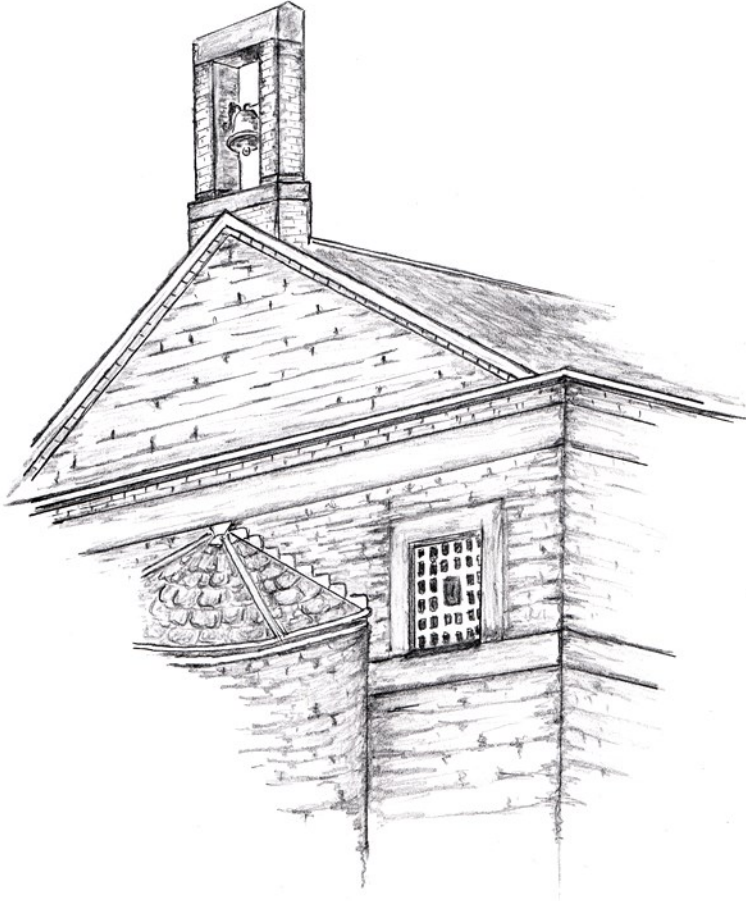

DOBBER

Berichten uit de Doopsgezinde
Gemeente van Purmerend

Jaargang 32 Nummer 04 dec 2020 / jan feb 2021

Colofon

“Dobber” is een uitgave van de Doopsgezinde Gemeente Purmerend en verschijnt minimaal 4x per jaar.

Bijdrage “Dobber”: € 7,50 per jaar. (bank/giro zie boekhouder)

Copy: voor 16 november 2020

Vermaning: Julianastraat 7, 1441 EN Purmerend,
www.doopsgezindpurmerend.nl.
dgpurmerend@gmail.com

Voorganger: Vacant

Organist:: Vacant

Koster: Fam. J. Hoekstra, Botterstraat 33,
1443 ET Purmerend. Tel. 0299 479983

Boekhouder: W.J. Ernsting (zie secretaris)
IBAN: NL40INGB0001618909, (t.n.v. Doopsgez.
Gem. Purmerend)

Zusterkring: In overleg

Verhuur: W.J. Ernsting (zie secretaris)

Redactie: Mw. E. Ernsting-van Eeden, Purmerenderweg 136,
1461 DL Z.O. Beemster, Tel. 0299 434369
Email: eeve61bij@gmail.com

Bezorging: Claire Scherpenhuysen, tel. 0299 429627

Kerkenraad

Voorzitter: Dhr. G. Lankelma, Neckerweg 72, 1461 LG
Z.O.Beemster

Secretaris: Dhr. W.J. Ernsting, per adres Redactie

Lid: Mw. Y. Puymbroeck-Stuurman
Landauerstraat 14, 1445 PK Purmerend

Lid: Mw. C. Scherpenhuysen, Asterstraat 4,
1441 JA Purmerend, Tel. 0299 429627

Lid: Mw. E.C. Ernsting, M.L.Kingweg 93,
1444 EB Purmerend, Tel. 0299 420536

Lid: Mw. E. Baars, Purmerenderweg 89,
1461 DG Z.O.Beemster, Tel. 06 23641242

Graag telefonisch of via de email aanmelden als u naar een dienst wilt komen.

Tel. 0299 434369 (fam. Ernsting) of email:
fam.ernsting16@gmail.com

Van de redactie

Dit is de 4e Dobber van jaargang nr. 32. Onmiskenbaar het kerstnummer, met inbreng van Liesbeth (Baars) en Jan Meine. Er is door Jarek een stukje geschreven over Ladantsy, het dorpje in de Oekraïne waar wij kerstavond 2018 voor het eerst voor hebben gecollecteerd. Toen was het voor het duurzaam verwarmen van de pastorie (in februari van dit jaar hebben Jan Meine en ik zelf mogen ervaren dat er een prima verwarming gekomen is). In 2019 hebben wij onze kerstavond collecte ook bestemd voor de dorpsgemeenschap daar en hebben we dat kunnen persoonlijk kunnen overhandigen namens de Doopsgezinde Gemeente Purmerend. In het stukje dat Jarek geschreven heeft kunt u lezen wat er allemaal verandert is en waar ze mee bezig zijn.

Ons voorstel is om komende kerstavond opnieuw te collecteren voor de opbouw van de gemeenschap in Ladantsy.

Daarnaast heb ik nog een aantal lezenswaardige stukjes bij elkaar gezocht!

Helaas is aan de jarenlange samenwerking met de Doopsgezinde Gemeente Monnickendam om beiden een kerkblad tot stand te brengen een eind gekomen. De kerkenraad van Monnickendam is overgegaan op een nieuwsbrief. Hansje Bartelson, dank je wel voor de fijne samenwerking. We houden contact!

De kerstavonddienst op donderdag 24 december om 20.00 uur zal doorgaan met handhaving van de coronaregels. Zie elders in deze Dobber.

De volgende Dobber zal begin maart 2021 verschijnen. Wij hopen dat er dan weer wat meer ruimte is voor activiteiten tijdens de kerkdiensten (bijvoorbeeld zingen en koffie drinken ...).

Heel goede Kerstdagen en een vooral gezond 2021!

Erica

Diensten/Agenda

Zo. 13 dec	10.00 uur	Drs. M. Visschers-Woestenburg
D0. 24 dec	20.00 uur	Samen
Zo. 3 jan '21	10.00 uur	Ds. J. Kubacki Herdenking overledenen
Zo. 17 jan	10.00 uur	Ds. J. Klanderman
Zo. 7 feb	10.00 uur	Ds. J. Kubacki
Zo. 21 feb	10.00 uur	Drs. M. Visschers-Woestenburg
Zo. 7 mrt	10.00 uur	Ds. J. Klanderman
Zo. 21 mrt	10.00 uur	Ds. L. Baars

Van de kerkenraad

Beste Leden,

2020 Was een jaar wat niemand had zien aankomen. Een jaar waar iedereen een weg moest vinden tussen de regels en de risico's van een onbekend virus. Zoals het er nu uit ziet beginnen de vaccins binnen te druppelen en kunnen we in 2021 wellicht werken naar een nieuw 'normaal'.

In het voorjaar van 2020 hebben, door richtlijnen van het RIVM i.v.m. het Covid-19 virus, een groot aantal diensten geen doorgang kunnen vinden. Om dat "gat" in te vullen hebben we 5 speciale edities uitgebracht van Dobber. Voorgangers werden in de gelegenheid gesteld een soort van 'papieren' dienst aan te leveren voor deze speciale edities. Daarnaast is het opgezette plan uit 2019 om 4 maal per jaar een "grote" Dobber uit te brengen gehaald. Bij het lezen van dit stuk zitten we in J32 nummer 4.

De diensten nu en in de toekomst zullen we blijven afstemmen op wat de richtlijnen van het RIVM zijn EN wat wij verantwoord vinden. Op 21 juni van dit jaar hebben we de diensten weer op gepakt en kunt u iedere 1e en 3e zondag van de maand weer een dienst bijwonen in onze kerk. Later in deze Dobber de nieuwe voorschriften voor de aankomende diensten.

Verder kan ik jullie meedelen dat begin januari 2021 de laatste 4 oude kozijnen in het kerkgebouw vervangen worden. Met steun van de BimBam is het mogelijk dat dit uitgevoerd wordt. Tevens zullen we onderzoeken of we in 2021 de hele buitenkant kunnen gaan laten schilderen.

Rest ons iedereen fijne feestdagen te wensen en alle goeds en gezondheid voor 2021.

Kerkenraad Doopsgezinde Gemeente Purmerend,
Willem Jan Ernsting (secretaris)

Nieuwe maatregelen tijdens de diensten

Met de ingang 1 december j.l. is het dragen van een mondkapje verplicht in openbare ruimtes. Ook wij willen ons daar graag aan houden (de meeste kerkgangers deden dat al de laatste paar diensten). Dit betekent dat wij iedereen die de kerk binnen komt vragen om een mondkapje te dragen totdat hij/zij op zijn/haar plek zit in de kerkzaal. Dan mag het mondkapje af. Bij het verlaten van de zitplaats gaat het mondkapje weer op.

De andere maatregelen blijven ongewijzigd.

Afstand

In deze corona-tijd moeten we anderhalve meter afstand tot elkaar houden en moeten we het reizen zo veel mogelijk beperken. Zo wordt onze wereld een heel stuk kleiner. Maar vroeger en zeker in de tijd dat de Bijbelboeken ontstonden was de wereld nog veel kleiner. Je reisde te voet of per paard en wagen of met een ezel. Het bereik van deze vervoersmiddelen was heel beperkt. De wijzen in het kerstverhaal kwamen van ver maar van hoe ver verteld het verhaal niet. Veel meer dan 1000 km zal het nooit geweest zijn. Radio, tv en telefoon waren er nog niet. Nomaden leefden als groep, alles wat ze nodig hadden moesten ze bij zich hebben, winkels waren er onderweg niet. Ook moest iedereen mee, van pas geborene tot hoogbejaarde, tussen de generaties was geen afstand, die hier nu, in de corona tijd is, steeds groter lijkt te worden. We proberen afstand te houden, de verjaardag wordt in drie of vier keer gevierd, we spreken de meeste familie en vrienden nog wel maar ze spreken elkaar niet meer. Wat mij persoonlijk trof was dat bij een gebeurtenis in Azië, het was geloof ik een aardbeving, ik het idee had ‘wat is dat ver weg’, het raakte mij minder. Toen dacht ik er verder over na; al de problemen die we hier hebben met corona verdringen veel andere problemen. Laten we ondanks de afstand, die we ongetwijfeld ook met Kerst tot elkaar moeten houden, oog blijven houden op elkaar en er voor blijven gaan dat het niet wordt ‘uit het oog uit het hart’. Ik wens iedereen hele fijne Kerstdagen hoe die ook gevierd worden.

Jan Meine

Kerstavond 2020

Op de laatste bladzijde van deze Dobber vindt u de uitnodiging voor de Kerstavonddienst. Zoals eerder vermeld zal er in tegenstelling tot onze traditie (i.v.m. corona maatregelen) geen koffie, thee of chocolademelk na de dienst zijn. Maar wat is er dan wel? Er is een dienst, georganiseerd door een projectgroepje, waarin u ook een aandeel kan hebben. Er wordt extra aandacht besteed aan de aankleding en sfeer van de kerkruimte waarbij een kerstboom natuurlijk niet zal ontbreken. Aandacht voor muziek zal er zeker ook zijn.

Het thema van de dienst is:

‘Laat je licht schijnen’

Het is, net als met de voorgaande diensten, wel gewenst dat u zich

aanmeld voor de dienst. We hebben al een paar aanmeldingen binnen voor kerstavond!

Liesbeth Baars, Claire, Willem Jan en Erica gaan een paar mensen benaderen met de vraag of zij een aandeel willen hebben in de dienst. Het aandeel bestaat uit het laten horen of zien wat u mooi of belangrijk vindt in het leven in de vorm van een gedicht, verhaal of lied. Bent u (nog) niet benaderd, schroom niet, u mag ook zelf aangeven dat u een aandeel wilt hebben.

We kijken uit naar Kerstavond en hopen op een mooie viering. I.v.m. het maximaal aantal aanwezigen in de kerkruimte om de anderhalve meter afstand te garanderen is het belangrijk dat u zich op tijd aanmeldt en ongeveer een kwartier voor tijd aanwezig bent.

We hopen u kerstavond te ontmoeten.

Liesbeth B, Claire, Willem Jan en Erica

Collectiedoel Kerstavond 2020

Kerstavond 2018 hebben wij voor het eerst gecollecteerd voor de opbouw van de parochies van Ivan Horodytskyi. Toen was het voor het duurzaam verwarmen van de pastorie (in februari van dit jaar hebben Jan Meine en ik zelf mogen ervaren dat er een prima, houtgestookte vloerverwarming gekomen is).

In 2019 hebben wij onze kerstavond collecte ook bestemd voor de dorpsgemeenschap daar en hebben we dat kunnen persoonlijk kunnen overhandigen namens de Doopsgezinde Gemeente Purmerend. In het stukje dat Jarek geschreven heeft kunt u lezen wat er allemaal verandert is en waar hard aan gewerkt wordt.

Het voorstel van de kerkenraad is om komende kerstavond opnieuw te collecteren voor de opbouw van de gemeenschap in Ladantsy. Hoe de opbouw vordert leest u in het stukje dat Jarek heeft geschreven elders in deze Dobber. Mocht u kerstavond niet aanwezig kunnen/willen zijn, maar toch een bijdrage willen leveren dan kunt u dat bedrag overmaken op de rekening van de Doopsgezinde Gemeente Purmerend (NL40 INGB 0001618909 t.n.v. Doopsgez.Gem.Purmerend) o.v.v.

‘Ladantsy’. De penningmeester zorgt dan dat het geld op de plaats van bestemming komt.

Hoe gaat het in Ladantsy?

Eén van de nare gevolgen van de pandemie die we samen beleven is dat de internationale contacten uitermate beperkt zijn. Vanzelfsprekend

geldt dit ook voor onze contacten met de vrienden in Oekraïne en hun pastoor, Ivan Horodytskyi. In de West-Oekraïense dorpen Ladantsy en Pnjatyn gebeurt ondertussen echter van alles. Om met het belangrijkste te beginnen, het virus heeft daar ook flink huisgehouden. Tot nu toe zijn er 10 corona-besmettingen vastgesteld maar eigenlijk kun je ervan uitgaan dat er veel meer mensen besmet zijn (geweest) want in de Oekraïne wordt er heel weinig getest.

Ondertussen wordt er echter heel hard en op een heel brede schaal gewerkt. In het schoolgebouw ontstond er een volstrekt vernieuwd (les) lokaal waar niet alleen schoolkinderen maar ook volwassenen uit het dorp gebruik van maken voor o.a. vergaderingen, concertjes en kerkdiensten. De werkzaamheden in het schoolgebouw werden grotendeels door onze Duitse bondgenoten bekostigd (Die Evangelisch-Reformierte Kirchengemeinde Loga in Oost-Friesland).

Dankzij de steun van twee Nederlandse doopsgezinde fondsen, Dowilvo en Horizon, heeft het dorps huis inmiddels een nieuw dak maar ook nieuwe deuren en ramen. Ondertussen werkt Ivan aan de drooglegging van het terrein van het toekomstige ‘cultuurpark’ (dat we nog kort geleden, schertsend, ‘het cultuurzwembad’ noemden) en heeft het dorp, dankzij zijn contacten bij de overheid, nieuwe verlichting gekregen.

Ook in het andere dorp waar Ivan als pastoor werkzaam is, Pnjatyn, is er van alles gaande. Tijdens de restauratiewerkzaamheden in de kerk heeft men daar prachtige muurschilderingen ontdekt die ong. 200 jaar oud zijn. Het is voor de dorpsbewoners heel belangrijk dat hun kerkgebouw zulke waardevolle cultuurschatten herbergt. En misschien kan Pnjatyn in de toekomst tot een toeristische trekpleister uitgroeien?

Wij zorgen echter niet alleen voor gebouwen. De plaatselijke bevolking die op het moment nauwelijks geld kan verdienen (want grenzen blijven gesloten!), krijgt voor het deelnemen aan de werkzaamheden die mede door ons (Stichting ‘Vrienden van Ladantsy’) worden bekostigd een kleine financiële tegemoetkoming. Dien ten gevolge worden de oorspronkelijke begrotingen waarschijnlijk overschreden, maar de mens gaat toch altijd voor!

Ondertussen denken we nog steeds aan het bekostigen van een soort ‘wijkverpleegster’ voor zowel Ladantsy als Pnjatyn die vooral voor ouderen in beide dorpen zal zorgen. Ook het idee van een solide betonweg naar de kerk houdt ons bezig. Dat laatste kan trouwens ook voor onszelf belangrijk zijn want zodra we daar weer heen kunnen gaan willen we uiteraard ook aan het religieus leven van onze vrienden deelnemen en dat is maar beperkt mogelijk want het bestijgen van de

steile houten trap met zijn verrotte treden en wankele leuning is voor velen simpelweg te moeilijk.

Het corona-virus heeft helaas nog iets anders onmogelijk gemaakt: een persoonlijke kennismaking van alle bondgenoten van Ladantsy. Het is voor de continuïteit belangrijk dat vertegenwoordiger(s) uit Beverwijk, Purmerend en Loga elkaar ontmoeten. Dan wordt het mogelijk om gezamenlijk plannen te maken. Er wordt dan een bredere basis gecreëerd. Een bredere basis is beter in staat om te coördineren en een groter draagvlak te verkrijgen (olievlekwerking). Zodra het mogelijk is gaan we bij elkaar komen om gezamenlijke plannen te maken en om hetgeen we reeds doen verder uit te breiden. En wat mij betreft beloof ik u ook in de toekomst op de hoogte te houden!

Jarek Kubacki

De kerststal

Vroeger bij ons in het dorp waar het geloof een nogal zwaar protestants gewicht had, was het hebben van een kerstboom een heidens gebruik. Bij mij thuis tuigden we de dag voor Kerstmis de boom op met de versiering die we onder het stof van een jaar weghaalden en met echte kaarsen. Als laatste plaatste mijn vader plechtig de piek bovenin, omdat de piek van de aarde naar de hemel wijst. Bij mijn vriendin thuis hadden ze een kerststal. Die hadden wij niet. Zij was Katholiek en dat was anders. Maar wij konden hele middagen samen spelen met alle figuren uit de stal, behalve met het kindje Jezus. Want Jezus wordt midden in de nacht voor Kerstmis door haar moeder in de stal gelegd. Dan is het goddelijk kind uit de hemel op aarde gekomen.

Dat Kerstmis hemel en aarde verbindt en mensen met elkaar, dat mag tot de vrome fantasie spreken maar het is waar. Er gebeuren wel eens dingen waar je niet direct een naam voor hebt. Vandaar dat engelen zo'n bijzondere rol hebben rondom de kerststal. Ze zijn de boodschappers van alzo hoge en komen door gesloten deuren. Ze breken in door vaste denkpatronen naar binnen. Zomaar op onverwachte tijden openen zij de deur naar nieuwe gedachten, nieuwe mogelijkheden. We mogen gelovig of niet zo gelovig, ons aangesproken voelen door hen en verwant met de kerststal bewoners. Inclusief met os en ezel die nota bene de beste plaats hebben in de stal. Zo heeft ieder zijn rol, een eigen taak en boodschap. We kunnen herder zijn, en schaap, Maria en Jozef, de goede herbergier of de

slechte. Altijd nemen we onszelf mee want hier in de stal verbinden wij ons verhaal met het grote verhaal van Kerstmis. Zo komen ook de wijzen naar de stal. Veel weten wij niet van hen. Ze worden sterrenkundigen genoemd, wijzen en koning. In de loop van de geschiedenis hebben zij namen gekregen; Caspar, Melchior en Balthasar. De een is blank, de ander geel en de derde is kleurling. Ze komen uit verschillende hoeken en culturen van de wereld. Misschien hebben zij elkaar gaande weg gevonden in het volgen van de wonderlijke ster, richting de plaats waar het kind van God is geboren. Waarover spreken zij, die drie daar onderweg? Was het over hun rijkdom, macht en gezag. Of over, wat racisme doet met mensen, armoede en geweld? Hun reis is geen geringe onderneming want door onherbergzaam gebied gaat hun weg en zeker niet langs gebaande paden. Net zo zullen hun gesprekken door lastige vragen gaan om inzichten te vinden. Weliswaar dachten ze via Herodes op de goede koers gezet te worden. Maar de duisternis rukt op als die heerser bang zijn legermacht versterkt en elk ongewenst mensenkind vernietigt. Daar zal de ster niet opgaan en dus zullen zij andere wegen moeten inslaan als antwoord op de ster die straalt op hun bestemming. En die vinden zij in de stal, waar ze koninklijk diep hun hoofd buigen voor het kind, voor het grotere dan zij zelf, voor de hemel die op aarde is gekomen, heel dichtbij.

Zo krijgen wijzen - blank, geel en kleurling- een bijzondere plaats in de stal. En wie weet reizen er nog altijd wijzen weer terug naar huis, die onze wereld is, geraakt door het wonder dat de hemel een weg vindt in ieder mens.

Liesbeth Baars

Bemin jij de kerk?

Ik ging dit corona-jaar nogal eens voor in kerken met een handjevol mensen. ‘Is dit het begin van het einde?’, werd er wel gevraagd. Mij troost de gedachte dat de kerk niet met mij is begonnen en ook niet zal eindigen. Vervolging, oorlog, epidemieën, het is haar niet bespaard gebleven. En toch, waar de lofzang verstomde, klonk die elders weer op. De Kerk van Christus heeft wereldwijde dimensies, zij valt of staat niet met de klantengunst van een plaatselijk filiaal. Er is een anekdote, dat paus Johannes XXIII na zijn verkiezing de slaap niet kon vatten. Wat een verantwoordelijkheid rustte er op zijn schouders! ‘Wiens kerk is het, Johan-

nes?’, vroeg de Eeuwige. ‘Uw kerk Heer’. ‘Ga dan gerust slapen’, hoorde hij.

Tijdens een kloosterdag van mijn gemeente bereidden jonge mensen zich voor op hun openbare geloofsbelijdenis. Mijn collega stelde de vraag: ‘Bemin jij de kerk?’ Er viel een stilte. ‘De kerk beminnen?’ Nu eens niet klagen dus over onbekende liederen, te lange preken of een conservatieve kerkenraad. Het is waar, er valt meestal wel wat aan te merken op het plaatselijk functioneren. En toch, daar gaan zondag aan zondag de Schriften open met tegendraadse verhalen die tot omkeer oproepen. Daar blijken steeds weer mensen te zijn die anderen niet afschrijven, omdat ze weten van hun eigen zwakheid en kleingeloof. ‘Bemin jij de kerk?’ Ja, want ze houdt het vol op plaatsen die door anderen zijn afgeschreven. Ja, want op cruciale momenten springen mensen voor anderen in de bres. Ja, want zonder ophef worden bejaarden en zieken bezocht. Ja, ondanks soms botte afwijzing, worden nieuw ingekomen leden hartelijk benaderd. Ja, ondanks dominees en priesters die hun stokpaardjes berijden, vindt de Geest toch wegen naar ons hart. Rond de jaarwisseling mogen we in de kerk weer buitenstaanders begroeten die iets van het wezenlijke van het Kerstfeest willen beleven. Daarover wordt onder gelovigen helaas wel eens wat laetdunkend gedaan. Terwijl geloof toch wordt geboren uit een mengsel van verlangen en nieuwsgierigheid. Nee, ze komen niet voor ‘ons’, ze zijn niet van plan onze lege banken te komen vullen. Maar juist daarom bemin ik de kerk, omdat ze er niet is voor zichzelf. In haar beste gestalte wil ze niet anders dan vindplaats van heil zijn. De plek waar mijn verlangen wordt (h)erkend en mijn nieuwsgierigheid gaande wordt gehouden.

Rob van Essen

Kikker

‘Kikker, we zijn verhuisd!’ riepen de muizen. Ze kwamen door de kerk aangerend, waar het druk was. Mevrouw Bontje en de vrijwilligers waren bezig de kerk in kerst sfeer te brengen! Ze sleepten met dennentakken en lampjes en werkten aan de kerststal. Maar de muizen hadden iets fijns ontdekt: er stond een grote stapel dozen achterin, waar niemand naar omkeek.

‘Kom kikker, dan laten we je ons nieuwe huis zien!’ Ze hadden een deurtje in de onderste witte doos geknaagd en waren naar binnen gekropen, tussen de houtwol. Kikker was te groot voor het gaatje, maar hij wilde best geloven dat het daarbinnen heel warm en gezellig was. De muizen sleepten nog wat koekkruiden naar binnen en gingen sla-

pen.

Maar de volgende morgen werd hun huis met een grote zwaai opgetild. 'Zo, nu deze nog', hoorden ze een man zeggen. Ze vlogen met huis en al door de lucht en kwamen zachtjes neer. Toen ging hun dak eraf. Een grote hand duwde alle houtwol met de muizen opzij. 'Hé, dit is het kindje Jezus', zei de man, 'Dat hoeft pas met Kerstmis in de kribbe. Ik zet het zolang onder de stal.' De doos ging weer dicht. De muizen kenen elkaar aan. 'Heb je dat gehoord?' fluisterde de een. 'Ja!' zei de ander, 'Hier woont het kindje Jezus! We moeten weer verhuizen.' Ze waren er nog maar net uit, toen de man terugkwam met plakband. 'Even dat gat dichtplakken', bromde hij. 'Straks komen er nog muizen in!

INHUMAAN EN MENSONTEREND

Ik huiver als ik de beelden zie van duizenden vrouwen, kinderen en mannen in een vluchtelingenkamp in Irak. Zo lang zitten ze daar al omdat ze de grens van Turkije niet over mogen. Stel je voor dat ik daar met kinderen en kleinkinderen zit in een tent die wappert, vooral 's nachts rillend van de kou, nu ook weer sneeuw en nattigheid, uren in de rij voor de wc, voor wat water. De winter komt eraan en dan is het in het Oosten echt koud!

En dan mag je ineens de grens over zeggen ze. Weer laat je alles achter je en pakt je kinderen bij de hand. Na weer uren lopen zie je prikkeldraad en soldaten met traangas en geweren. Helemaal geen grens open. En je wacht en wacht en wacht .... Veel mensen zijn met hun kinderen teruggelopen naar het kamp en moesten weer een tent zien te krijgen.

Mensonterend vind ik dit allemaal. Mensonterend dat Erdogan kwetsbare vrouwen, kinderen en mannen, inzet als pionnen voor geld van de Europese Unie. Dat is inhumain.

Mensonterend dat wij dit als Europese landen laten gebeuren. Politici zeggen dat we ons niet laten manipuleren. Maar we laten daarmee het manipuleren van duizenden vluchtelingen wel toe. Terwijl er zo veel mensen zijn die zich inzetten voor vluchtelingen in Nederland.

De Europese Unie praat niet namens mij en ook onze regering niet, als ik de verhalen van gevluchte mensen hoor die hier nu wonen. En via hun digitale contacten, de verhalen en beelden zie van mensen uit oorlogslanden en uit de kampen.

Samen met veel mensen denkt ik aan 75 jaar bevrijding en aan de grote en indrukwekkende inzet van mensen in de oorlogsjaren voor elkaar. Die inzet van mensen en nu ook van politici voor elkaars veiligheid en vrijheid, is ook nu nodig in deze mensonterende situatie.

Want vrijheid: wat doe je ermee? Ook in 2021!

Salaam, Shalom, Gods Vrede gewenst.

Ds. Corry Nicolay, voorzitter van de stichting 'Koerdische Vrienden'.

DOORGEVEN DOOR WEG TE GEVEN

Laatst nam ik afscheid van een vaste kerkganger die aan het einde van zijn leven gekomen was. Ik legde hem mijn handen op om hem een goede reis te wensen en te danken voor alles wat deze man van 88 jaar ons als geloofsgemeenschap had gegeven. Toen vroeg hij zijn dochter op een stoel te klimmen en boven op de kast te kijken. Daar lag, verborgen onder het stof, een wijwatersprenkelaar die hij als koster zo vaak had aangereikt aan de voorganger. Bij de sloop van de kerk had hij dit kostbare vaatwerk mee naar huis genomen en al die tijd bewaard. Op zijn sterfbed schonk hij het weg en zei daarbij: 'Ik hoop dat ik in de dood straks toch door dit gewijde water het leven kan doorgeven.'

Dit is zo'n ontroerend voorbeeld van het doorgeven van leven, ook als de omstandigheden beroerd zijn. In deze tijden van afstand gaan we ook nog eens de woestijn in van de veertigdagentijd. Hoe kun je dan, net als deze stervende kerkganger, iets van jezelf doorgeven dat leven schenkt aan je naaste en je in liefde verbindt, ondanks de regels van afstand? Hier volgen een paar tips:

Schrijf eens op wat je dierbaar is en wie je adem geeft. En geef dat aan je kinderen of aan andere dierbaren, als een teken van liefde rond Valentijnsdag.

Geef iets weg van je overdaad aan mensen die aan alles te kort hebben, in binnenland en ver weg. Doe dat elke week van de vastentijd: een vast bedrag aan de Voedselbank, de Vastenactie, Schuldhulpmaatje, de Zonnebloem of het Leger des Heils.

Maak goed wat je al heel lang goed wilt maken. Wacht daar niet mee, juist in deze maanden van de vastentijd. Maak jezelf kleiner, trek zelf door de woestijn en steek je hand uit als teken van een nieuw begin.

Dat verbindt in tijden van afstand en maakt je innerlijk vrij.

Deel gebeden die je adem geven. Schrijf die over en stuur ze via de post naar je beste vriend of vriendin, naar je broer of zus.

Leo Feijen

LEVEN MET ONZEKERHEID

‘Eerstejaars worden aan hun lot overgelaten. Ouderen vereenzamen. Spanningen in gezinnen nemen toe,’ las Frans op een zaterdagmorgen in de krant. Hij wilde net aan zijn preek beginnen en dacht: ik luister naar de zorgen van mijn gemeenteleden, vertel hen hoe we in deze coronatijd vol vertrouwen moeten doorgaan, maar ondertussen verwaarloos ik mijn dierbaren bijna. Hij kreeg geen letter op papier, legde zijn pen neer, rende de trap af en stelde aan Anneke voor om ’s middags met hun kinderen bloemen bij zijn ouders te brengen, zijn preek kwam vanavond wel.

‘s Middags reden ze met de auto algauw een file in en raakten ze eindelijk weer eens met elkaar in gesprek. Cato zat met Sem achterin en zei: ‘Oma vroeg pas of ze ons ooit nog zou kunnen knuffelen. Als we, net zoals bij de filemeldingen, nou eens wisten hoelang die coronamaatregelen nog zouden duren.’ ‘Ja, dat zou alle verschil maken,’ zei Sem terwijl hij van zijn smartphone opkeek. ‘Ik mis het als eerstejaars echt om nieuwe contacten te maken.’

De file loste ondertussen op, toch nam Frans de eerstvolgende afslag. ‘Je moet er hier nog niet af,’ zei Anneke.

‘Jawel.’

‘Waarom?’

Zonder antwoord te geven, reed hij binnendoor, langs weilanden, lieflijke boerderijtjes en molens. Even later stapten ze met z’n vieren uit. Bij de kerk waar Frans’ ouders al zolang niet naartoe mochten, maakten ze een gezinsfoto die ze in hun familieapp deelden. ‘Wij zijn de kerk en komen er zo aan.’

Tien minuten later zaten opa en oma al voor het raam te wachten. Ze waren blij verrast met hun komst en bloemen. En vroegen aan Cato en Sem hoe het was om online college te moeten volgen en niet te kunnen sporten en thuis op elkaars lip te zitten. Opa knipoogde naar Frans en Anneke en zei tegen zijn kleinkinderen: ‘Mocht het nodig zijn, jullie hebben ons nummer.’

Op de terugweg door de polder zei Frans: ‘We moeten tijdens en na de coronacrisis met alle onzekerheid leren leven en van elkaar en de omgeving blijven genieten.’

‘Pap, kun je het preken weer eens niet laten, het is morgen pas zondag.’ ‘Dank je wel Cato, je brengt me op een idee, mijn overdenking is vanavond vast zo af.’

Christine van Reeuwijk

Onderstaande spreuk kreeg ik deze week van een vriendin toegestuurd, ik vond hem zo mooi, wil hem graag met u delen.

'De Kunst van het leven is een boeket te maken van de bloemen waar je bij kunt'

Driekoningen

Ik sta goed verdekt
hier opgesteld –
achter Melchior, de koning –
groot formaat in goudbrokaat
belemmert veilig, ongevraagd
het zicht op mij – maar dan
alsof hij weet van mijn bestaan
schuift hij mij naar voren
en sta ik oog in oog met Hem
het Kind
met enkel leegte in mijn handen

en ik die op een afstand stond
spel hier in alle taal
het God-wordt-mens-verhaal
woord voor woord
word ik gewaar
hoe Hij mijn leegte deelt
de weg ten einde toe
het Licht bevechtend
op het duister
het Leven op de dood
de Volheid op de leegte Gods geheimenis
dit Kind

met Melchior
en zijn gezellen
kniel ook ik nu neer

ik ga naar huis
met volle handen –

Oeke Kruythof

Kerstavond

24 december 2020

20:00 uur

Thema: laat je licht schijnen

Dienst wordt geleid
door de kerkenraad

In verband met Corona aan melden wordt op prijs gesteld